Pelsverk

Vi erbjuda eder ett storartadt urval af pelsverk till billiga priser. Skinnen få vi direkt från våra stationer långt uppe i skogarne — alltså äkta varor. De beredas af skickliga fackmän och vi garantera att ni blir nöjd.

FÖRSTKLASSIGA SPECIALITETER I CANADISK 'MINK' BOOR OCH MUFFAR. FASHIONABLA MUFFAR af SVAKT 'LYNX'. HERR- OCH DAMPELSAR. HERRPELSKRAGAR.

THE HUDSON'S BAY STORES.
MAIN ST., KENORA, ONT.

Horn & Taylor

Möbelhandel och Begrafningsbyrå
SECOND STREET :: KENORA, ONT.

Vi hafva nu kommit i full gång efter eldsvådan. Våra möbelmagasiner äro nu fyllda med nya möbler direkt ifrån fabrikerna. Det skall göra eder godt att komma in och se på våra varor. Alla slags möbler finnas till resonabla priser.

VI FÖRA PÅ LAGER "THE IDEAL" MÖBELFERNISSA; ÄFVENSÅ FERNISSA FÖR LINOLEUM-MATTÖR M. M. DYLIKT.

RIDEOUT & CO.

Synnerligen billiga
Köksskåp
för kontant. Kom och se dem. Alla slags Lawn och Veranda möbler, Lawn säten, så billiga som $1.25

Wm. Mackenzie & Co:s Flyttningsrealisation

Våra svenska vänner underrättas härmed att de kunna spara myeket pengar genom att köpa af oss under vår stora flyttningsrealisation. Den 1 febr. 1910 flytta vi till vår nya lokal i Oddfellows' Block.

Robson & Peterson

MAIN ST. KENORA

försälja nya och begagnade möbler, m. m., till billigaste pris. Verkställa flyttningar till moderata priser.
20 procent rabatt för kontant.
TELEFON 202.

THE
RUSSELL HOUSE

KENORA, ONT.

Elektrisk belysning.
Värmes med ånga.

Bästa Matservering.
Goda Rum.

Fri Omnibus möter alla tåg
$1 till $1.25 per dag.
GEO. PAGON, Egare

För ett godt Fickur gå till
G.M.Rioch,

MAIN ST., KENORA, ONT.
En personlig garanti medföljer hvarje klocka vi sälja.

Medvandrare på lifvets stråt

Låt ett par af våra fina mjuka tofflor skänka hvila åt dina trötta fötter. Vi ha tofflor för far och tör mor, för stora syster och lilla bror.

Speciella kvaliteter för 35,45 och 50 cents.

Kom och se våra "Gold Medal"-damskor. Nu för $3.50.

KÖP ALLTID HOS
WHITE & MANAHAN Ltd
132 MAIN ST.
KENORA, ONT.

R. W. FERRIER

Second St. Kenora, Ont.

Specerier, välsorteradt lager af Porslin och Glasvaror. Importerade Delikatesser m. m.

Besök mig, och ni blir min kund.

John Anderson

Snickare och Byggmästare
Box 16.
Bästa arbete till billiga priser. Affischering verkställes.
SECOND ST., KENORA, ONT.

Swanson & Sandström

SKRÄDDARE,
Second Street, Kenora
Tillverka utomordentligt välsydda kostymer efter senaste modet till resonabla priser. Stadens enda svenska Skräddarfirma. Reparering och präsning utföres skyndsamt och väl. Kom ihåg oss vid förefallande behof.

IMPERIAL BANK of Canada

ETABLERAD 1875

HEADOFFICE: TORONTO.

Auktor. Kapital	$10,000,000,00
Uppbet. Kapital	$5,000,000.00
Reservfond	$5,000,000,00
Totala Tillgångar	$50,000,000,00

(eller Kronor. 185,000,000.)

Vexlar eller "Money Orders" utfärdas, betalbara till fulla värdet i Sverige och Norge eller hvarje annan plats i verlden.

Högsta ränta gifves på sparbanksinsättningar från $1.00 och mera.

J. WALKER,
Manager Kenora-filialen.

I den
SKANDINAVISKA BUTIKEN
fås alla sorters sötsaker, Läskedrycker, Frukt, Tobak, Snus och Cigarrer. Särskildt biljardrum. Högkvarteret för Skandinaver.
HENRY LEA
Main St, Kenora, Ont.

LIFVET PÅ MÅNEN.

Luft och vatten fattas helt och hållet på månen. Därför kunna icke heller vind, storm, dimma, regn, rimfrost, snö, hagel och åskväder där förekomma. Månen har således ingen väderlek i samma bemärkelse som jorden. Endast förändringar i fråga om värme och belysning uppträda, detta däremot i långt större omfång än på jorden, men också med stor regelbundenhet. Någon förvittring af bergen, någon upplösning och söndersmulning till sand, som under regnskurars och vinders inflytande äga rum på jorden, kunna ej förekomma på månen. Där kunna inga upplandningsbildningar, ingen åkerjord, ingen sand komma till stånd, under det att dessa förvittringsprodukter på jorden betäcka sluttningarna och högslätterna.

Såsom någonting anmärkningsvärdt bör framhållas, att bergen på månen hafva en jämförelsevis långt mer betydande höjd än på jorden. Denna skillnad förklaras af den omständigheten, att tyngdkraften på månen är 6 gånger mindre än på jorden. Därför kunna de bergbildande krafterna därstädes hopa materialet till en mycket större höjd.

Vi förutsätta oss nu i tankarna till månen och taga vår omgifning därstädes i betraktande. Säkert skall det i så hög grad bergiga landskapet göra ett främmande intryck på oss. Om vi komma att finna det vackert, är hvad man kallar en smaksak, och smaken har på ett århundrade betydligt förändrat sig. På vår drabant, månen, kan en bestigning af bergen ej erbjuda några svårigheter. Vi bestiga dem i språngmarsch, ty tyngden häruppe är sex gånger mindre än på den gamla jorden, och, som bekant, blir man gladare till sinnes, ju lättare vandringen går.

Nattetid se vi de oräkneliga stjärnorna grupperade alldeles som på jorden, ehuru här på fullkomligt svart grund. Alla stjärnbilder synas på alldeles samma sätt. Äfven planeterna synas i föga förändradt läge och i samma storlek. Men alla stjärnor, äfven de minsta, ända ned till horisonten, uppenbara sig i oförsvagadt ljus, som ej dallrar, utan är lugnt och fast. De synas nästan stå stilla, ty trettio gånger så långsamt som på jorden gå de upp och ned, och trettio gånger långsammare än här vrider sig stjärnhimmeln kring månpolens axel.

Hvad är detta? — Plötsligt uppenbarar sig en ljuspunkt, som snart vidgar sig, bredvid oss på himmelen; det är spetsen af ett berg, Den uppgående solen, ej förebådad af någon gryning eller morgonrodnad, har nått densamma. Långsamt växer underifrån den ljusa fläcken på den redan belysta bergspetsen, och andra lika ljusa uppdyka jämte den på himmelen, under det att bergets fot och alla dalar ännu ligga i skugga. Ja, denna skugga är, då ju intet lufthölje sprider ljuset och intet spår till gryning finnes, så djupsvart, att de trakter, öfver hvilka den rufvar, alldeles försvinna. Där, hvarest ljus och skugga gränsa till hvarandra, skulle man vid öfvergången till skuggan tro sig falla i en afgrund.

Långsamt stiger den strålande solen upp vid synranden. Den är ej matt och röd, utan genast mer hvit och bländande än den synes från jorden. Småningom ser man skuggorna af bergen och deras toppar höja sig från jorden och långsamt förkortas. På samma gång uppenbarar solen alltmer af den förstenade prakten och de gnistrande ädelkristallerna. Den värmer redan marken, som då denna ej skyddas af någon atmosfärmantel, under natten afkylts till under 100, ja ända till under 200 gr. kallt. Från månen se vi gemenligen solen med samma diameter som från jorden, men långt klarare framträder hon mot det sammetssvarta firmamentet, och jämte hennes ser man äfven om dagen hela stjärneskaran, om man blott ställer sig så, att man ej bländas af solen. Himmelens blå färg felas nämligen. Den härrör ju på jorden endast af luften och de i densamma befintliga stoftpartiklarna. Städse är himmeln molnfri och solen alltså ej skymd af moln, och dess glödande pilar stegra markens värmegrad småningom med flera hundra grader. Ty dagen på månen vara 29½ gånger så länge som på jorden. Sänker sig slutligen efter två veckor den aldrig af moln skymda solen mot sin nedgång, så uppträda åter fullkomligt svarta skuggor jämte klart belysta trakter. Til slut äro endast de högsta bergstopparna belysta och te sig som ljusöar på himlahvalfvet, och därpå sjunker allt för två veckor i kali natt.

Men läsaren vill veta, om lefvande väsen förekomma på månen. Då vatten och luft ej finnas därstädes, kunna de djur och växter vi känna från jorden ej lefva på månen. Om vi nu vore säkra på, att utom djur och växter inga lefvande väsen förekomma i världsaltet, så kunna vi utan vidare med nej besvara frågan om lefvande väsens förekomst på månen. Men det är sannolikt, att på andra himlakroppar varelser förekomma, som vi, om vi nogare kände dem, väl skulle kalla lefvande, men dock hvarken djur eller växter. Det är alls icke omöjligt, utan till och med sannolikt, att dessa väsen hafva en lika underbar byggnad som de jordiska lefvande varelserna.

Besinnar man, huru genom anpassning det organiska lifvet på jorden består under de skenbart mest omöjliga förhållanden, så kan man antaga att det äfven på de andra himlakropparna under helt andra villkor slår sig igenom, ja till och med trifves och blomstrar.

Innan man inlåter sig på frågan om lifvet på månen, måste man bestämma begreppet animaliskt "lif". Det förklaras af naturforskarna på olika sätt. Ämnesomsättning, andning, tillväxt, fortplantning eller åtminstone någon af dessa egenskaper nämnas såsom villkor för lifvet. Ett ljus, en lampa, ett lokomotiv hafva ämnesomsättning och andning, det sistnämnda äfven rörelse. En kristall kan växa till. Sönderdelar man den och kastar de små styckena i deras moderlif, så blifva de medelpunkter för nya kristaller, en process, som kan beteeknas som fortplantning. Men ändå se vi ej i dessa företeelser något lif.

Sammanfatta vi, hvad här blifvit yttradt, säga vi: Det är ej omöjligt att å eller i månen försiggå regelbundet återkommande förlopp, som vi, om vi nogare kände dem, skulle beteekna som ett slags lif. Däremot kunna organismer, som vi skulle benämna djur eller växter, icke förekomma på månen.

I SNÖSTORM.

— Hu! Ja, det är ett Herrans väder i kväll! Lägg mer ved i spisen och krypen närmare karlar, och värmen er! bjöd Sven i Mossen.

Det var en duktig snöstorm därute. Den kom i ett huj, kom och fyllde hela luften med flingor så stora som téfat, så att det var omöjligt att se eller klara sig utomhus.

Vi voro tre stycken karlar, som hållits med att köra ihop ved i vår utskog och snön och stormen hade kommit så brådt och oförhappandes på oss, att vi voro glada, när vi listat oss fram till Mossen och fått löfte att låna hus för oss och ök hos Sven, tills vi mäktade taga oss hem.

Vi hade nämligen en sjövik att sträfva öfver, innan vi kunde nå vår by. Och på sjöar bör ingen vettig människa ge sig ut, när man inte kan se armslångt framför sig.

Åtminstone hade vi gårdsmän i byn fått en duktig och hemsk varning för sjön under dimma eller snöstorm. Begge delarne äro farliga saker.

Vi hade i byn en gammal åttingsbrukare, som vi kallade "norsken" för det han var så tjurig och vresig och själfgod, att han aldrig rättade sig efter, hvad folk sa' honom ens i välmening.

Nåja, i tuårsen strax efter jul, var han en dag vid kvarn och hade just fått malet strax efter solnedgången, när det kom en dimma så stark som den likaste mjölgröt och hängde sig som ett bårtäcke öfver hela nejden.

— Nu är det bäst att du lägger dej i kammaren och väntar med hemfärden tills i mor'n. När solen går upp, lättar det nog på — sa' mjölnaren till gamle "norsken".

— Jag är väl ingen barnunge häller, murrade gubben.

— Kör då åtminstone stora vägen och låt bli sjön!

— Då finge jag en half mil längre. Jag är född vid sjön och den smala viken tar jag mej öfver. Eller tror du, att jag inte vet åt hvad väderstreck jag ska' drifva fram märren?

— Gör som du vill. Jag har sagt min mening och Gu' vare hos dig, lät mjölnaren.

"Norsken" gaf sig alltså ut i dimman och tog vägen norr åt sjöviken.

Mjölnaren var den sista mänska, som såg honom lefvande här i världen. "Norsken" kom aldrig öfver till byn. Hans husfolk trodde först att han inte fått malet eller uträttadt vid kvarnen.

Hvadan de lade sig i lugn och ro och brydde sig inte om att söka efter honom.

Han hade ju alltid hittills redt sig så bra och tagit sig fram i värre väder än så. Ingen af oss andra i byn tänkte häller på, att "norsken" kunde vara ute för någon fara, rätt om han måste köra hem midt i natten. Ty vädret var ju lugnt och isen säker och hittills hade vi häller aldrig hört talas om dimmans farlighet.

En af går'männens pigor, som framåt ottan varit ute i ladugården för att se till en sjuk ko, hade hört stojande och skrik. Men hon kunde inte säga hvarifrån det kommit. Hon hade kommit inrusande, blek och vettskrämd och skrikit om att "i natt vore alla troll lösa och hela luften rungade af gastaskrik". Men det hade hennes husbonde inte fäst sig vid. Fruntimmer ä' ju så besynnerliga ibland.

— Dä' är väl en vadmalsgast (en pojk), som du stött emot härute. Lägg däj du och dröm om honom, grymtade den sömnige bonden, utan att fundera öfver, att någon vilsekommen kunde finnas nere på isen och hojta efter hjälp.

Nåja, nästa morgon kom en östanvind susande och sopade bort dimman och när hon flugit sin kos, fingo vi syn på en skjuts, som stod så besynnerligt nere på viken, bara ett bösshåll eller så från land.

Hästen rörde sig inte, utan det såg fasthällre ut, som om något hållit honom fast, så att han inte kunde komma ur fläcken.

— Ni ska' få se, att det är "norskens" häst och tyg och att det är något på tok. Vi få lof titta efter, menade en af oss.

Så var det äfven. När vi kommo dit, låg "norsken" intrasslad i tömmen stendöd och nära nog fastfrusen i isen. Så fort vi sansat oss ett grand och började titta efter, kommo vi underfund med, att den staekars gubben kört och kört i en rundel kring viken. Där låg nämligen ett par tu msnö på isen, så att vi kunde precis skönja hans åkning. Hela natten hade han hållit på med sin cirkelkörning, tills han väl somnat och fallit af mäldpåsen och döfvats och frusit ihjäl.

Sedan den betan är det ingen af oss, som dristat ut på sjön, när det inte är klart, så att det syns, hvart man tar vägen.

— — — —

Om den här händelsen och mycket annat både nytt och gammalt sutto vi nu och pratade kring spisen i Mossen, medan stormen tog till att tjuta allt värre och värre därute. Snön klente sig fast vid stuguväggarna och fönstren, det pep och bölade i pipan och skrall i förstudörren. Det var en riktig konsert och lät som när en hel regementsmusikkår spelar ett vagnerianskt operastycke.

— Hva' man ändå har möcke' att tacka Gu' för, som gett'n tak och värme, när dä' är så'nt väder. Då sätter en värde på sin hytta, rätt om hon inte är så ståtlig! lät Sven.

I detsamma brakade det till utifrån vägen, som stryker förbi Mossen. Vi blefvo naturligtvis alldeles förskrämda och trodde, att det var la'gårn, som rifvits ner. Men när vi efter en minut fingo höra illskrik af en mänska, ropade Sven:

— Ni ska' få si, att den stora gamla murkna granen härute blåst af och dråsat öfver vägen och träffat någon staekare, som kommit förbi i detsamma. Vi få ut allesammans.

Sven hade spått rätt. Granen hade stupat midt öfver vägen och i grenarna låg en häst och sprattlade och en karl och skrek.

Det var Måns i Sonakull. Men han hade haft tur. Hade han kommit en sekund förr, skulle det blifvit mos utaf Måns. Nu träffade trädkronan marken ett par tre alnar framför hästhufvudet. Men hästen blef förstås rädd och skuttade upp och vecklade in sig i grenarna.

Nå, vi fingo ett styft göra med hästen och bråten. Selen fingo vi lof att skära sönder, så för Måns blef det ingen annan råd än att liksom vi låna hus i Mossen, och i sinom tid sutto vi ånyo midt i spisvärmen uti stugan.

Måns var bleker och tyster.

Framåt läggdags tog han fram sin plånbok och letade fram ett solkigt papper, som han räckte åt Sven.

— Slängʼet i spisen! sa' Måns.

— Men det är ju reversen, som jag gaf dej, när du lånade mej pengarne te' tröskverket, gapade Sven.

— Släng honom i elden. Jag tänker på, att när jag nyss blef ryckt som en brand ur elden, så är det tillbörligt, att jag offrar något i mitt ställe.

Röd och med darrande hand stoppade Sven papperet under den stora grötgrytan.

Thure S.

HUSKATTEN.

Då man på ett eller annat ställe i äldre skrifter finner omnämt ett djur, som skulle tros vara katten är det i stället vesslan talet gäller. I Horatius' fabel om landt- och stadsrättan omtalas icke katten, men väl hunden som rättans dödsfiende. I Pompejis ruiner finnes ej ett spår af kattor.

Det är egyptierna, hvilka hafva äran att hafva tämjt katten och gjort den till hvad den nu är. De germanska folken lärde för sent att känna katten, men de massor af råttor och möss, som åtföljde folkinvandringarne, gjorde att man fick bruk för densamma och började hålla honom i större antal. Nu är katten som husdjur utbredd öfver hela jorden.

När i det föregående säges att utenvar okänd i den gråa forntiden, så är detta blott delvis sannt, ty den var känd mycket tidigt bland egypterna, men kom först sent till folken norr om Medelhafvet.

Vår nuvarande tama katt härstammar från en vild katt, den nubianska eller Falbkattan, som förekommer i det inre Afrika och Palestina. De mumier af katten, som förekomma å egyptiska minnesmärken, ha stor likhet med denna katt. Det är bekant att vissa afrikanska stammar ännu i dag fånga nubianska kattungar, hvilka tämjas så mycket att de hålla sig intill människoboningarna och fånga råttor, som i dessa trakter förekomma mycket rikligt.

De gamla egyptierna dyrkade sina gudar i djurskepnader, hvarför de ock erhöllo en mängd heliga djur. Men knappt något djur var så heligt som katten. Den, som dödade en katt måste själf mista lifvet, äfven om katten dödats ofrivilligt. Gudinnan Post, den personifierade fruktbarheten, afbildas med katthufvud, och i de åt henne uppresta templen begrafdes kattor i regel så väl balsamerade och insvepta som mumier, att de bevarats ända till våra dagar. Från Egypten utbreddes huskatten till Europa och Asiené men det gick dock synnerligen långsamt. Forntidens greker och romare kände honom ej förr än några århundraden efter vår tidräknings början. I 4:de århundradet förekommer hos en latinsk författare ordet "catus", som tydligen afser katten.

Från Italien utbredde sig katten till öfriga folksiag som stodo i förbindelse med romerska kejsardömet. Det är emellertid svårt att förstå, hvad det var för kattor, Freja hade för sin vagn, ty så sent hafva icke de nordiska myterna bildats. Antingen torde det varit vilda kattor, hvilket dock är föga troligt, eller också ha de germanska folken lärt känna huskatten tidigare från annat håll, hvilket senare antagande torde vara det riktiga.

De religiösa föreställningar, som i Egypten voro förbundna med katten, följde väl icke med till de nya folken, men dock kvarstod en del öfvertro angående detta djur. Häxor och troll förvandlades till svarta kattor, och då katten blef gammal blef den en häxa, som deltog i blåkullafärderna valborgsnatten.

Nu är katten utbredd öfver hela jorden med endast några få undantag. Men det är ej så särdees länge sedan den infördes på en del orter. I Amurdistriktet i Asien och i södra Sibirien infördes den under senare delen af 19:de århundradet. I Wales var den okänd ännu i 10:de århundradet först efter denna världsdels upptäckande, och samma är förhållandet i Australien. På Nya Zeeland är huskatten förvildad, d. v. s. den infördes som tam, men lefver nu delvis i vildt tillstånd.

Det är mycket antagligt att icke alla kattor i Europa härstamma från den egyptiska katten, ty det har säkert uppstått korsningar mellan huskatten och vildkatten, som finnes i flera europeiska och asiatiska länder.

Det finns af kattor flera olika raser, ehuru ej så många som af hunden. Cyperkatten är svartstrimmig, Kartenser-katten är askgrå till blåsvart med lång och mjuk hårbeklädnad samt svarta tassar. Den spanska katten är hvit, svart eller gulrödfläckig. Den kinesiska har hängande öron och långt, silkeslent hår, samt gödes och ätes i Kina. Den siamesiska katten har kort, gladt, tät o. isabellefärgad hårbeklädnad, och Angora-katten har långt, silkesmjukt hår. På ön Man finnes kattor utan svans. Liknande svanslösa kattor finnas äfven på Sundaöarna och i Japan.

Sänd Svenska Canada-Tidningen till edra släktingar i Sverige och låt dem därigenom erhålla ständiga underrättelser från Canada.

Port Arthur och Fort William

Mr Gust. Olson är Canada-Tidningens befullmäktigade om bud i Port Arthur och Fort William.

MANITOBA HOTEL

FORT WILLIAM. — — — — — — — — — ONT.

Hvarje landsman bör göra ett besök hos oss. Vi hafva alltid snyggt möblerade rum. 2 minuters väg från C. P. R. stationen.
MODERATA PRISER GOD MATSERVERING.
CARNEGIES PORTER alltid på lager.

J. SUNDBLAD & SONS
Ägare

The Kimberley Hotel
Pearl Street, Tel. 87,
PORT ARTHUR, ONT.
Från $1.00 per dag. Svenska talas. Skandinaver träffas här.
A. WADSON, Ägare.

Dr. M. Mecklenburg,

Specialist som ögonläkare och optiker. Glas passas och glasögon profvas.

KONTOR:
McEachern Drug Store, Port Arthur, dagligen från 3 till 6 e.m.

Kyrknotiser.

Svenska lutherska församlingen.

Predikan: Fort William kl. half 4 söndags e.m.; i Port Arthur i Finska kyrkan hvarje söndags kväll kl. half 8. Söndagsskola kl. 2 e.m. i Fort William. — Kvinnoföreningen och ungdomsföreningen i Port Arthur möta hvarannan onsdags kväll.

Skand. Baptistkyrkan.

Hörnet af Secord & Dufferin.
Port Arthur, Ont.
Söndagar: Predikan kl. 11 f. m. och half 8 e. m. Söndagsskola kl. half 3.
Bönemöte hvarje onsdagskväll kl. 8.

Logen Fort Wiliams Stjärna, I.O.G.T.

har ordinarie möten alla lördagar, kl. 8 e. m. i Free Mason Hall, midt emot City Hall, Fort William.

Vår Svenska Almanacka för 1910

går raskt undan. Många hundra ännu kvar. Gifves

FRITT

till alla gamla och nya prenumerantor, som önska den och så länge lagret räcker.

Vår Månads-upplaga för hemlandet

Går också raskt undan.

"EN SÅDAN GRATISPREMIE HAR ALRIG NÅGON TIDNING FÖRUT GIFVIT".
skrifver en tacksam prenumerant.

Hvar och en som insänder 1 dollar (för gammal eller ny prenumeration) får samtidigt uppgifva namnen på två vänner eller anhöriga i hemlandet, till hvilka vi sedan under hela 1910 gratis sända Canada Tidningens "Månadsupplaga för Hemlandet". Kostar egentligen 50c. per årsexemplar — alltså en present på 1 dollar.

Stöflar och Skodon
Agenter för
"THE SLATER SHOE"
W. A. McLeod & Co.
144 Main St. Kenora, Ont

LOGEN GODA AFSIGTEN, No. 484 I.O.G.T.
håller ordinarie logemöte hvarje söndag e.m. kl. 3.30 i Goodtemplarlokalen, Kenora, Ont.
Alfred Nelson L.D.